

8507

8507

Opis życia Polskiego pod okupacją Bolszewicką
 Kpt. Marcego Mieczyńskiego
 REFERAT
 HISTORIA N 33. zionaty
 konia i 1 kurha. W dniu 24 IX 1939 roku
 zmuszony byłem złożyć broń przed armią
 Bolszewicką w regionie Kólków. Położeniu
 doni podstępstwem wrzeli mnie do wagonu
 w Podlasiu i rzucił mnie do wagonu
 biorąc kiedy wszedłem do wagonu rostałem
 posturunki Bolszewickie i bronie i zago-
 wiałem
 smiercię cielem przecierając podnóżek
 Podniósł
 Podniósł mnie do miasta Brody i woda 4 dn.
 Podczas podróży nie dostaliśmy nic pade-
 go porządzenia na wodę. Miejscie do
 zatrzymania połów naturalnych odbywało
 się wewnątrz wagonu bez odpływu.
 Wypuszczono nas na stację w mieście Brody
 i eskortowano nas pod konus, im do
 skojarów Polaków. W dniu 29 IX 1939 porobiłem

zmieszkiwali po 25 ludzi. Za pozywienie
dawano nam 300 gram chleba i raz
dzień rupsz boczuszcza i soli. Pełniono
nas na pracę do butlowania drug srożowu
ych i lotniów bez wyjątku na pogodę
praca trwała 12 godzin dnia.

W dniu 25/X 1939 roku przewieziono nas
do oboru miasta Olsza. Obok Oleska skierowały
się z 4 tysiącami żołnierzy polskich. Dla jeńców
z wyznaczono normy pracy celom wyzyskania
przejęta norma pracy wynosiła 12 met.
hubiczych. W tym samym momencie
ani do mycia całego tygodniem
kibiczych.

Spalismy na kuczych deskach i przez zad-
nych koców. W średniej bieliznie chodziły
po 6 miesięcy. Oproszenie zmiany bielizny
władz białoruskich rewaniano zapobiegając
buntu i utrzymywano do końca gdzie nie dało
jeże ani pieć

Powiększanie sił wizernych 1 rolnik
zdecydował się na ucieczkę. Po przedostaniu
się za obrony straż oborowa zobaczyła go i
poczęła gać krykiem stoj. Po 100 met od oboru
wycrepany fizernie żołnierz stanął.

Pierwszy dobiegł doniesienia naczelnik straż oborowej
karabim jemu kleknąc i podniósł ręce w góry
i wyszedł jemu w piersi z rewolwerem

W dniu 22/XI 1939 roku z oboru jeńców Olesko

Na pracy 3 żołnierzy poczęto uciekać Bojęcy
w goniutu zanini strzelając ranili 2 żołnierzy
poroztylej jeden żołnierz widząc rannych dwóch
kolęgów stanął. Po dobiegnięciu bojęcego do uciekającego
pierwszego nie ranionego żołnierza, zabił i bagniąc

Wstyg dni po upadku wkładając jako robotników
tych kirek żołnierzy do trumny

Na mierzy podpisany stwierdzał w imieniu
reanym podpisem kap. Stanisław Micrytow